

فرمود و پیغمبران و کتاب فرستاد و علماء را بنیابت
تا علم بآرسانند پس چون ناقصیر کنیم در طلب موخت
آن هر آینه موجب بازخواست بود و کرا طاق عتاب
الله سبحان و تعالی را باشد پس هر کسی بدان مقدار که

سعی تواند کرد کوشش نماید و مدد از حضرت غم خواهد
که البته سعی و طلب اوضاع نباشد که حضرت رساله پناه
صلوات الله علیه بامعاد گفت که من ترا دوست میدارم و ترا
وصیت میکنم باین که بسیار بگوئی اللهم اعنی علی ذکرک
و شکرک و حسن عبادتک و توفیق طاعتک

و فرموده صلوات الله علیه که بروید از بی علم اگر چه در راه
دریابی باشد اگر چه بهم غرق شدن باشد بروید که
جزای آن ما و رای آن رحمت پش رحمت بر شما کنم **و در آن**
حدیث دیگر که مثل من آنچه مرا بر آن بهت کرده
اند انعام و راه نمایی مثل آن باران زمین است که بسیار
می آید و آن زمین ترا قبول کند و از آن سینه ها بر آید

سلام

که خود

که خود سینه و بازه بود و نفع بخلاق خدای رساند و دیگر زمین
که شوره باشد که نه آب قبول کند و نیز نگاه دارد پس خود
از آن نفع یابد و نگی از وی بهره مند شود پس ازین حدیث
معلوم میشود که هر کس که از علم نصیبی یاقوت و خود می کند
شد و اگر بیلگران نیز رسانند سعادت ابدی یاقوت **در**

خبرست که اگر کسی یک مساله که بداند از شصت ساله طاعت
قبول فاضل ترست پس ازین احادیث معلوم شد که اگر چه
دانست و نیز بیلگران آموخت مثل آنکس باشد که کوش
دارد و لیکن شنوایی ندارد یا چشم دارد اما بینایی ندارد
و دل اما دانایی ندارد پس آن از بهایم کمتر باشد و از عافا

شمرند پس البته سعی باید کرد با آنچه مقلود باشد **مع**
نکویت بجه غایت با نقد که بتوانی و اگر چه بی دانی
لغت و کتب هست و علماء هستند پس در علم سعی کن
تا بخواه علم برسی و اگر نمایی ندانی کتاب فارسی بسیار
هست که آنچه لابد شرع است علماء در آن آورده اند

که خود